

Nr. 1 er anført. Det næste Endringsforslag under Nr. 2 gaaer ud paa, at denne Deling af Underofficererne i 2 Classer ikke skal finde Sted og skal bortfalde. Det er et Spørgsmaal af større Betydning, end man ved første Blik skulde antage, thi under andre Omstændigheder vilde jeg have afholdt mig fra at foreslaae en Afvigelse fra den Form, som man ved Hæren har antaget at være hensigtsmæssig, og saa vilde jeg have søgt at lempe mig der-efter; men i dette Tilfælde er dette ikke muligt. Man siger, at der i Hæren er faste Underofficerer; disse Underofficerer ere Oberfergenter, Sergenter og saa videre. Den anden Klasse er Corporalerne; de ere ikke fast ansatte. Nu vil man ordne Marineen paa samme Maade og sige, der er visse Classer faste Underofficerer. Disse Classer ere, for at holde os til Artillericorpsset, Oberkanonerer, Kanonerer, Underkanonerer og Oberconstabler; der have vi de forskjellige Grader af faste Underofficerer i Tjenesten. Naar man nu vil assimilere disse Corporaler med en eller anden Stilling i Marineen, saa kommer man til nærmest at stille dem lige med de heelbefarne Matroser, og alt- saa vil man betragte disse heelbefarne Folk som Underofficerer, og som saadanne lade dem gjøre Tjeneste ombord; men denne Ordning gaaer ikke, som en Følge af, at de heelbefarne Matroser, selv de, som ere udgaaede fra vor Elevskole, gjøre Tjeneste ombord i Skibene som heelbefarne Folk og stilles ved Siden af heelbefarne Folk, som indkaldes af Søsrullen. Altsaa findes ombord i Skibene 2 Classer af heelbefarne Folk, som ere de dygtigste og flinkeste af vore Mandstaber, Folk, som man i fremmede Lande kappes om at faae ombord i Skibene, og som gjøre vor Nation Ære. Vi have, som sagt, to Slags, dem, der ere udgaaede af Elevskolen, og dem, der ere optagne af Søsrullen; men de gjøre samme Tjeneste og gaae aldeles paa samme Maade ind i vor Besætning. Derfor man nu skulde følge Udvalgets Forslag, kommer man til at stemple Halvdelen deraf som Underofficerer; man kommer til at sige: 3 ere Underofficerer, men 3 skulle gjøre samme Tjeneste som de Menige. Men det vil være at forrykke Forholdet; det vil være at gjøre en Forskiel mellem disse

Folk, som ikke kan Andet end tilvejebringe Uvillie, de ville ansee sig for uretfærdigt behandlede, og der vilde komme en Forstyrrelse i Tjenesten, som ikke kan Andet end bringe skadelige Følger. Hvad mig personligt angaaer, da er det sikkert, at jeg med største Glæde vilde see, at alt det Gode, som kunde blive disse heelbefarne Folk, som ere komne ud fra vor Elevskole, tildeel, men naar der er Tale om at gjøre dem til Underofficerer og samtidigt dermed at skade Tjenesten, da er Tjenestens Løb for mig det Afgjørende, og jeg er ikke istand til at gaae ind derpaa. Her viser sig atter den væsentlige Forskiel, der er mellem Tjenesten paa Skibene og Tjenesten tilands. De forskjellige Underofficerclasser vilde der stille sig paa aldeles forskjellig Maade; dertil kommer, at vi i det Dørlig, man tænker sig, at man gjorde disse heelbefarne Matroser til Underofficerer, aldeles ingen Menige vilde have ved vore Sømilitaircorpsfer; vi vilde da kun have Elevskolen og Underofficererne; af Underofficerer vilde vi da have for mange, flere end vi ere istand til at bruge ombord i Skibene, og af de Menige vilde vi have for faa. Derfor er Ordningen forlangt indrettet paa den Maade, at, efterat vore Folk ere gaaede Elevskolen igjennem, saa istedetfor i Hæren at gaae over til at blive Corporaler, gaae de i Søværnet over til at blive heelbefarne Matroser, og vi antage det for at være meget vigtigt, at de paa denne Maade fuldende deres Opdragelse til Underofficerer for at faae samme Dygtighed som de, de skulle commandere, hvilket man i Commandoforhold ikke vil være istand til at fravige. Forslaget under Nr. 3 følger af, hvad jeg har udviklet under Nr. 2; det gaaer ud paa at forandre „Underofficerer af anden Klasse“ til „Constabler og heelbefarne Corpsmatroser“, og det er altsaa en Selvfølge af det Foregaaende. Dernæst kommer jeg til Nr. 4, som angaaer Officerescorpsets Bestanddele. Man vil med Hensyn til Søofficerescorpsset erindre, hvorledes den faktiske Tilstand er, og hvorledes den har udviklet sig i de senere Aar. I 1856 vedtoges en Lov, som fastsatte et vist bestemt Antal Officerer, hvilken Lov fulgtes til 1864, da man af Deconomihensyn fandt det nødvendigt at bortskære endeel af de Officerer, hvis Antal